

Predmet C-487/20

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

2. listopada 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunjska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

22. rujna 2020.

Tužitelj:

Philips Oraştie SRL

Tuženik:

Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

[omissis]

CURTEA DE APEL ALBA IULIA,

SECŢIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL (Žalbeni sud u Albi Iuliji, Odjel za upravne i porezne sporove, Rumunjska)

[omissis]

RJEŠENJE

Javna rasprava od 22. rujna 2020.

[omissis]

Zaprimljen je prijedlog za upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku Sudu Europske unije koji je podnio tužitelj SC Philips Oraştie SRL u okviru upravnog spora protiv tuženika Direcţiei Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Glavna uprava za velike porezne obveznike, Rumunjska), [omissis] radi poništenja upravnog akta.

[omissis]

CURTEA DE APEL (Žalbeni sud, Rumunjska)

Zahtjev za prethodnu odluku koji se upućuje Sudu Europske unije:

I. Predmet glavnog postupka i relevantne činjenice

- 1 Tužitelj SC Philips Orăștie SRL rumunjska je pravna osoba sa sjedištem u općini Orăștie u okrugu Hunedoara.
- 2 Nadležno porezno tijelo, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Glavna uprava za velike porezne obveznike, u daljnjem tekstu: DGAMC), izdalo je 14. rujna 2016. porezno rješenje br. 423 u kojem je na teret tužitelja utvrdilo obvezu plaćanja iznosa od 31 628 916 rumunjskih leua (RON) na ime PDV-a i dodatnih poreznih davanja.
- 3 Budući da nije odgođeno izvršenje u odnosu na iznose utvrđene poreznim rješenjem, društvo je u prijavi poreza na dodanu vrijednost „300” za **rujan 2016.** popunilo polje 36 [*omissis*] u kojem je navelo iznos od 21 799 334 rumunjska leua na ime dugovanog PDV-a koji je utvrđen u poreznom rješenju, a nije uplaćen do dana podnošenja prijave PDV-a, pri čemu nije zatražilo povrat, tako da je nakon prijeba društvo Philips Orăștie trebalo platiti **12 096 916 rumunjskih leua.**
- 4 Philips Orăștie je protiv tog poreznog rješenja podnio porezni prigovor br. 82252 od **4. studenoga 2016.** kojim je *djelomično osporavao* zakonitost navedenog rješenja, odnosno iznos od **21 799 334 rumunjska leua.**
- 5 U trenutku podnošenja poreznog prigovora, društvo je DGAMC-u dostavilo izvornik *bankovne garancije br. 5163090001 od 4. studenoga 2016.* koju je izdao Citibank Europe u iznosu od 31 577 059 rumunjskih leua i koja je bila naknadno produljivana dodatnim dokumentima do 4. ožujka 2020.
- 6 Nakon podnošenja navedenog prigovora protiv poreznog rješenja i dostave bankovne garancije (**studen 2016.**), Philips Orăștie je do **ožujka 2019.** podnio prijave PDV-a u kojima **nije** popunio polje 38 *iznosom dugovanog PDV-a [orig. str. 2.] koji su utvrdila tijela za porezni nadzor u dostavljenom poreznom rješenju, a koji nije plaćen* do dana podnošenja prijave PDV-a društva, te je istodobno zatražio povrat PDV-a jer je smatrao da se, s obzirom na odredbe članka 233. i članka 235. stavaka (1) i (5) Codula de procedură fiscală – Legea 207/2015 (Zakonik o poreznom postupku – Zakon 207/2015), te obveze plaćanja ne mogu kvalificirati kao *nepodmirene* i ne mogu biti obuhvaćene *ukupnim iznosom dugovanog PDV-a*, kako se definira člankom 303. stavkom (4) Codula fiscal – Legea 227/2015 (Porezni zakonik – Zakon 227/2015). To je tumačenje implicitno potvrdilo porezno tijelo koje je izdalo rješenja o povratu PDV-a priložena spisu, a da nije prigovorilo načinu popunjavanja prijave PDV-a, a time ni tumačenju relevantnih pravnih pravila.

- 7 Curtea de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu, Rumunjska) prihvatila je **5. ožujka 2019.** tužbu za poništenje koju je tužitelj podnio protiv poreznog rješenja [*omissis*] te je presudom u građanskom postupku br. 813 od 5. ožujka 2019. **poništila** dodatni **PDV** u iznosu od **21 799 334 rumunjska leua**. Ta presuda nije pravomoćna.
- 8 Tužitelj je jednako postupio s prijavama PDV-a za **travanj i svibanj 2019.**, odnosno u polje 38 **nije** unio dugovani iznos PDV-a koji su utvrdila tijela za porezni nadzor u dostavljenom poreznom rješenju i koji nije bio plaćen do dana podnošenja prijava.
- 9 Iako u mjerodavnom zakonodavnom okviru nije bilo izmjena, porezna tijela obavijestila su tužitelja o pogrešnom popunjavanju *polja* 38 koje se odnosio na *dugovani PDV* koji je iznosio 12 096 916 rumunjskih leua. Društvo je tvrdilo da nije bila riječ o omašci, nego o namjernom ispuštanju zbog tumačenja relevantnih pravnih pravila. Međutim, porezno tijelo nije zastupalo isto stajalište te je izdalo dva rješenja o ispravku prijave PDV-a kojima je izmijenilo dugovani PDV koji se navodio u tim prijavama te je u *ukupni iznos dugovanog PDV-a uključilo i iznos od 21 799 334 rumunjska leua* s izravnim učinkom na iznos PDV-a za povrat.
- 10 Tužitelj je pokrenuo postupak podnošenjem upravne žalbe, ali s obzirom na to da je rješenje bilo potvrđeno, obratio se 23. prosinca 2019. upravnom sudu i zatražio poništenje dvaju rješenja o ispravku prijave PDV-a.

II. Mjerodavne odredbe

II.1 NACIONALNI PROPISI

Zakonik o poreznom postupku – Zakon 207/2015

11. **Članak 157. [*omissis*] – Nepodmirene porezne obveze**

„(2) Nepodmirenim poreznim obvezama ne smatraju se:

b¹⁾ porezne obveze koje su utvrđene u poreznim upravnim aktima osporavanim u skladu sa zakonom i koje su zajamčene člancima 210. – 211. ili člankom 235”.

12. **Članak 233. – Odgoda prisilnog izvršenja**

„(2¹⁾ Prisilno izvršenje odgađa se ili se ne pokreće u sljedećim slučajevima:

a) u slučaju poreznih potraživanja koje je utvrdilo nadležno porezno tijelo u poreznom rješenju, ako nakon dostave rješenja dužnik obavijesti potonje tijelo da je dostavio bankovnu garanciju ili policu osiguranja u smislu članka 235. Prisilno izvršenje nastavlja se ili se pokreće ako dužnik ne dostavi bankovnu garanciju ili

policu osiguranja u roku od 45 dana od datuma dostave poreznog rješenja kojim se utvrđuju porezna potraživanja;

b) u slučaju poreznih potraživanja koja se utvrđuju u poreznim upravnim aktima osporavanima u skladu sa zakonom i koja su zajamčena u skladu s člancima 210. – 211. Prisilno izvršenje nastavlja se ili se pokreće nakon što su porezni upravni akti postali pravomoćni u sustavu upravnih ili sudskih pravnih sredstava. [**orig. str. 3.**]

(2²) Tijekom cijelog razdoblja odgode prisilnog izvršenja u smislu stavka (2¹), porezna potraživanja koja su predmet odgode ne prestaju postojati, osim ako ih dužnik ne odluči podmiriti u skladu s člankom 165. stavkom (8)''.

13. **Članak 235. – Odgoda prisilnog izvršenja u slučaju dostave bankovne garancije ili police osiguranja**

„(1) U slučaju osporavanja poreznih upravnih akata kojima se utvrđuju porezna potraživanja u smislu ovog zakonika, uključujući i prilikom ispitivanja u okviru upravnog spora, prisilno izvršenje odgađa se ili se ne pokreće glede spornih poreznih potraživanja ako dužnik nadležnom poreznom tijelu dostavi bankovnu garanciju ili policu osiguranja za sporna porezna potraživanja koja nisu bila podmirena u trenutku dostave garancije. Bankovna garancija ili polica osiguranja mora vrijediti barem šest mjeseci od dana izdavanja.

[...]

(5) Tijekom cijelog razdoblja odgode prisilnog izvršenja u smislu ovog članka, porezna potraživanja koja su predmet odgode ne prestaju postojati, osim ako ih dužnik ne odluči podmiriti u skladu s člankom 165. stavkom (8)''.

Porezni zakonik – Zakon 227/2015

14. **Članak 303. – Povrat poreza poreznim obveznicima registriranim u svrhu PDV-a**

„(1) Kada je porez na stjecanja poreznog obveznika, registriranog u svrhu PDV-a u skladu s člankom 316., koji se može odbiti tijekom određenog poreznog razdoblja, viši od poreza plaćenog za oporezive transakcije, tada se u referentnom razdoblju stvara višak; u daljnjem tekstu: negativan iznos poreza.

(2) Nakon utvrđivanja poreza koji treba platiti ili negativnog iznosa poreza za transakcije obavljene u referentnom poreznom razdoblju, porezni obveznici dužni su putem porezne prijave iz članka 323. izvršiti ispravke iz ovog članka.

(3) *Ukupni negativni iznos poreza* utvrđuje se zbrojem negativnog iznosa poreza koji se može pripisati referentnom poreznom razdoblju, negativnog iznosa poreza koji se navodi u prijavi za prethodno porezno razdoblje ako nije bio zatražen

povrat i iznosa dugovanog PDV-a koji su utvrdila tijela za porezni nadzor u poreznim rješenjima dostavljenima do datuma podnošenja porezne prijave.

(4) *Ukupni iznos poreza koji treba platiti* utvrđuje se tijekom referentnog poreznog razdoblja zbrajanjem poreza dugovanog u referentnom poreznom razdoblju, iznosa koji nisu uplaćeni u proračun do dana podnošenja porezne prijave iz članka 323., a odnose se na dugovani porez iz prethodnog poreznog razdoblja, te iznosa koji nisu uplaćeni u proračun do dana podnošenja porezne prijave i odnose se na iznos dugovanog PDV-a koji su utvrdila tijela za porezni nadzor u poreznim rješenjima dostavljenima do dana podnošenja porezne prijave. Odstupajući od navedenog:

a) u prvoj poreznoj prijavi koja se podnosi poreznom tijelu nakon odobrenja pogodnosti plaćanja, ne izvršava se prijenos ukupnog iznosa dugovanog poreza iz porezne prijave za prethodno porezno razdoblje za koji je ta pogodnost plaćanja odobrena;

b) u prvoj poreznoj prijavi koja se podnosi poreznom tijelu nakon što to tijelo izvrši prijavu u stečajnu masu kao vjerovnik u skladu sa Zakonom br. 85/2014, iz porezne prijave za prethodno porezno razdoblje ne izvršava se prijenos ukupnog iznosa dugovanog poreza koji je porezno tijelo prijavilo u stečajnu masu kao vjerovnik u skladu s odredbama Zakona br. 85/2014.

(5) Odstupajući od odredbi stavaka (3) i (4), negativne razlike PDV-a koje su utvrdila tijela za porezni nadzor ili iznosi dugovanog PDV-a koje su utvrdila tijela za porezni nadzor u poreznim rješenjima čije su izvršenje sudovi odgodili u skladu sa zakonom te koji nisu uplaćeni u proračun do dana podnošenja porezne prijave, ne pribrajaju se negativnom iznosu ili, ovisno o slučaju, ukupnom iznosu dugovanog poreza koji se može pripisati razdobljima u kojima je bilo odgođeno izvršenje poreznog rješenja. Ti se iznosi iskazuju u poreznoj prijavi za porezno razdoblje u kojem je **[orig. str. 4.]** prestala odgoda izvršenja poreznog rješenja u svrhu utvrđivanja ukupnog negativnog iznosa poreza ili, ovisno o slučaju, ukupnog iznosa poreza koji treba platiti.

(6) U poreznoj prijavi iz članka 323. porezni obveznici moraju utvrditi razlike između iznosa iz stavaka (3) i (4), koji predstavljaju ispravak poreza, i iznosa dugovanog poreza ili negativnog iznosa poreza. Ako je ukupni iznos poreza koji treba platiti viši od ukupnog negativnog iznosa poreza, iz toga proizlazi iznos poreza koji treba platiti u referentnom poreznom razdoblju. Ako je ukupni negativni iznos poreza viši od ukupnog iznosa poreza, iz toga proizlazi negativni iznos poreza u referentnom poreznom razdoblju.

[...]”.

Pravo Europske unije

Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost

15. Članak 179.

Porezni obveznik može provesti odbitak tako da od ukupnog iznosa PDV-a koji duguje za dano porezno razdoblje oduzme ukupni iznos PDV-a za isto razdoblje za koji ima pravo odbitka te ga koristi sukladno članku 178.

Ipak, države članice mogu zahtijevati da porezni obveznici koji obavljaju povremene transakcije određene člankom 12. koriste pravo odbitka samo u trenutku isporuke.

16. Članak 183.

Ako za dano porezno razdoblje iznos odbitaka prelazi iznos dugovanog PDV-a, države članice mogu u skladu s uvjetima koje same određuju provesti povrat ili prijeneti višak u sljedeće razdoblje.

Ipak, države članice mogu odbiti provesti povrat ili prijenos ako je iznos viška neznan.

III. Razlozi zbog kojih je sud uputio zahtjev za prethodnu odluku

Tužiteljevo stajalište

17. Tužitelj tvrdi da je, s obzirom na to da nacionalni postupovni propis u području oporezivanja priznaje suspenzivni učinak izvršenja poreznih obveza koje su utvrđene osporavanim poreznim aktima, ali za koje je dostavljena bankovna garancija, jasno da se isto pravilo primjenjuje i kada se te obveze plaćanja odnose na dodatne iznose PDV-a utvrđene putem osporavanih poreznih rješenja, tim više što su takvo tumačenje potvrdila porezna tijela u razdoblju od studenoga 2016. do ožujka 2019.
18. Mehanizam povrata PDV-a koji se izričito opisuje u članku 183. Direktive o PDV-u, kao takav postoji u odredbi članka 303. stavka (1) Poreznog zakonika. Stoga formula za utvrđivanje negativnog viška PDV-a u odnosu na PDV dugovan na temelju drugog poreznog akta, koja se utvrđuje člankom 303. stavcima (2), (4) i (5) Poreznog zakonika i na kojoj se temelje ispravci koje je izvršio DGAMC i koji se osporavaju u ovom predmetu, donesena je u okviru izvršavanja postupovne autonomije koju države članice u načelu imaju kod prenošenja Direktive o PDV-u, ali koja je ograničena i ovisi o poštovanju načela koja se općenito primjenjuju, odnosno načela ekvivalentnosti, djelotvornosti i neutralnosti PDV-a, kako su utvrđena u relevantnoj sudskoj praksi Suda Europske unije u tom području.

19. Tužitelj smatra da je rumunjska država povrijedila načelo ekvivalentnosti jer je člankom 303. stavcima (4) i (5) Poreznog zakonika uvedeno drukčije i nepovoljno postupanje u pogledu povrata PDV-a [**orig. str. 5.**] u odnosu na nacionalni postupak za povrat poreza i drugih davanja jer se dugovani PDV podmiruje ulaznim PDV-om i onda kada porezni obveznici pribave garancije radi odgode izvršenja nad dugovanim PDV-om, dok u slučaju nacionalnih poreza pribavljanje garancije ima učinak zaustavljanja poreznih obveza koje se više ne mogu ni podmiriti, a ne mogu nikako ni smanjiti ulazni PDV.
20. Tužitelj smatra da se nije poštovalo načelo djelotvornosti jer postupovnu autonomiju treba provoditi na način da se ne sprečava ili onemogućuje ostvarivanje prava na povrat. Naime, takva je situacija nedvojbeno uzrokovana činjenicom da nacionalni porezni zakon ne sadržava nijednu odredbu ili postupak u provedbenom propisu o prijavi PDV-a kojim se uređuje način povrata u stanje koje je postojalo prije podmirenja u slučaju da sud poništi akt kojim se nalaže plaćanje PDV-a.
21. Tužitelj smatra da se nije poštovalo načelo neutralnosti jer nesigurnost stvorena zakonodavnom prazninom te nejasna i nejednoznačna priroda rješenja uvedenih člankom 303. stavcima (4) i (5) Poreznog zakonika zapravo dovode do očitog financijskog rizika za porezne obveznike, kako u pogledu nemogućnosti dobivanja povrata u razumnom roku tako i u odnosu na troškove koji su već nastali u svrhu izdavanja garancije radi odgode izvršenja poreznog rješenja u kojem se utvrđuje PDV kojim je kompenziran predmetni povrat PDV-a, čime se zanemaruje relevantna sudska praksa Suda Europske unije u području PDV-a.

Tuženikovo stajalište

22. Tuženik tvrdi da je mehanizam utvrđivanja PDV-a koji treba platiti ili PDV-a za povrat poseban i da su odredbe [članka] 303. stavaka (4) i (5) Poreznog zakonika – Zakona 227/2015 posebne u odnosu na odredbe članka 157., 233. i 235. Zakonika o poreznom postupku – Zakona 207/2015, koji se primjenjuje samo na druge vrste poreza i drugih davanja.
23. Iz toga proizlazi da bankovna garancija nije dovoljna da se porezne obveze utvrđene osporavanim poreznim rješenjem ne uključe u izračun ukupnog iznosa PDV-a koji treba platiti iako su osigurane garancijom.

Stajalište nacionalnog suda

24. Nacionalni zakonodavac prenio je člankom 303. stavkom (1) Poreznog zakonika pravno pravilo uvedeno člankom 179. [prvim stavkom] i člankom 183. [prvim stavkom] Direktive 2006/112/EZ, kojim se utvrđuje povrat PDV-a samo u odnosu na razliku između *naplaćenog PDV-a* i *PDV-a koji se može odbiti iz određenog poreznog razdoblja*.

25. Međutim, osim tog mehanizma za utvrđivanje PDV-a za povrat, koji se predviđa Direktivom o PDV-u, rumunjski zakonodavac dodao je pojam „ukupni iznos dugovanog PDV-a” prema kojem se PDV za povrat utvrđuje zbrajanjem iznosa koji treba platiti za referentno porezno razdoblje i dugovanog PDV-a koji se navodi u poreznim rješenjima u skladu s člankom 303. stavkom (4) Poreznog zakonika.
26. Naime, konačnim mehanizmom povrata PDV-a koji je uspostavljen na temelju članka 303. stavaka (2) do (4) Poreznog zakonika, mehanizmu opisanom u Direktivi o PDV-u i prenesenom člankom 303. stavkom (1) Poreznog zakonika dodaje se razlika koja se sastoji od uvođenja pojma „*ukupni iznos dugovanog PDV-a*” u izračun iznosa za povrat, što zapravo znači da se uzima u obzir PDV koji se duguje na temelju prethodnih poreznih rješenja, a taj se pojam ne navodi u tekstu Direktive o PDV-u.
27. Stoga, budući da se mehanizam određivanja negativnog iznosa PDV-a koji se predviđa nacionalnim propisima razlikuje od onog koji se izričito predviđa Direktivom o PDV-u, proizlazi da je rumunjska država namjeravala odstupiti od odredbi Direktive o PDV-u i člankom 303. stavcima (2) do (4) Poreznog zakonika uspostaviti vlastiti mehanizam izračuna PDV-a [za povrat]. **[orig. str. 6.]**
28. Nacionalni sud stoga smatra da je za rješenje spora o kojem je riječ važno utvrditi može li se pojam „PDV koji duguje”, koji se navodi i u članku 179. [prvom stavku] i u članku 183. Direktive 2006/112/EZ, tumačiti na način da je istovjetan pojmu „ukupni iznos dugovanog PDV-a” koji se opisuje u članku 303. stavku (4) Poreznog zakonika – Zakona 227/2015.
29. Drugo pitanje koje treba pojasniti odnosi se na to je li taj mehanizam, koji se uspostavlja na temelju postupovne autonomije, *u skladu s načelima ekvivalentnosti, djelotvornosti i neutralnosti.*
30. Načelo ekvivalentnosti pretpostavlja da države članice ne smiju propisivati postupovna pravila koja su za zahtjeve za povrat poreza na temelju primjene prava Unije nepovoljnija od onih koja se primjenjuju na slična pravna sredstva, pri čemu se u obzir uzima njihov predmet, osnova i osnovni elementi koji se temelje na primjeni nacionalnog prava.
31. Načelu djelotvornosti protivi se uspostava postupovnih pravila koja pretjerano otežavaju ili praktički onemogućavaju ostvarivanje prava koja proizlaze iz pravnog poretka Unije.
32. Općim sustavom poreznih obveza za nacionalne poreze i druga davanja (članci 157., 233. i 235. Zakonika o poreznom postupku – Zakona 207/2015) propisuje se pravilo prema kojem se u slučaju osporavanja poreznog rješenja i uz dostavu bankovne garancije za sve osporavane obveze, odgađa izvršenje te se one mogu podmiriti unaprijed samo na zahtjev dužnika.

33. Što se tiče PDV-a, člankom 30[3.] stavkom (5) Poreznog zakonika – Zakona 227/2015 ne propisuje se *izričito* odstupanje od uključivanja u *ukupni iznos dugovanog poreza* iznosa koji nisu uplaćeni u proračun do dana podnošenja porezne prijave i iznosa dugovanog PDV-a koji su utvrdila tijela za porezni nadzor u poreznim rješenjima čije je izvršenje odgođeno zbog podnošenja *bankovne garancije*.
34. Iako je od trenutka izdavanja bankovne garancije (studeni **2016.**) do trenutka donošenja odluke suda koji odlučuje o meritumu (travanj **2019.**) porezno tijelo *implicitno priznalo* primjenu odredbi članka 235. stavaka (1) i (5) Zakonika o poreznom postupku – Zakona 207/2015 prilikom rješavanja podnesenih prijava PDV-a, pri čemu nije uzelo u obzir obveze osigurane garancijom, njegovo se stajalište promijenilo *nakon poništenja poreznog rješenja* (travanj **2019.**) nepravomoćnom presudom (ali koja, s obzirom na privremeni učinak, stvara ozbiljnu dvojbu o zakonitosti upravnog akta) te je smatralo da su primjenjive samo odredbe članka 30[3.] stavaka (4) i (5) Poreznog zakonika – Zakona 227/2015.
35. Postavlja se pitanje je li takva razlika objektivno opravdana, s obzirom na to da mjere koje države članice mogu donijeti na temelju Direktive 2006/112 kako bi osigurale pravilnu naplatu poreza i sprečavanje utaje poreza ne smiju niti prelaziti ono što je nužno za postizanje takvih ciljeva niti dovesti u pitanje neutralnost PDV- a (kao što je to presudio Sud Europske unije u presudama Gabalfrisa i dr., C-110/98 do C-147/98, EU:C:2000:145, t. 52.; Collée, C-146/05, EU:C:2007:549, t. 26; Nidera Handelscompagnie, C-385/09, EU:C:2010:627, t. 49., kao i Idexx Laboratories Italia, C-590/13, EU:C:2014:2429, t. 36. i 37.). Naime, postojanje bankovne garancije jamči poreznom tijelu vrlo jednostavnu naplatu poreza kada sud konačno potvrdi zakonitost poreznog rješenja. **[orig. str. 7.]**
36. Osim toga, valja pojasniti poštuje li se načelo neutralnosti jer se i načinima *tumačenja* i načinima *konkretne primjene* nacionalnog pravnog pravila stvara dodatni financijski teret za društvo, kako u pogledu nemogućnosti dobivanja povrata u razumnom roku tako i u odnosu na troškove koji su već nastali u svrhu izdavanja garancije radi odgode poreznog rješenja.
37. *[omissis]*
38. *[omissis]*

SLIJEDOM NAVEDENOG,

U IME ZAKONA

ODLUČUJE

u skladu s **člankom 267.** Ugovora o funkcioniranju Europske unije Sudu Europske unije uputiti sljedeće prethodno pitanje:

Mogu li se odredbe članka 179. [prvog stavka] i članka 183. [prvog stavka] Direktive 2006/112/EZ, u vezi s načelima ekvivalentnosti, djelotvornosti i neutralnosti, tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis ili praksa kojom se nameće smanjenje iznosa *povrata PDV-a* time da se u izračun *dugovanog PDV-a* uključe iznosi na ime *dodatnih obveza plaćanja* utvrđenih putem poreznog rješenja koje je poništeno nepravomoćnom presudom, ako su te dodatne obveze *osigurane bankovnom garancijom* i ako se nacionalnim poreznim postupovnim pravnim pravilima *priznaje suspenzivni učinak izvršenja* navedene garancije u pogledu drugih poreza i drugih davanja?

[omissis] [postupak, potpisi] [omissis]

RADNI DOKUMENT